

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 70. Ejusdem Archiepiscopi liber examinatus, damnatusque.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

salutis æternæ &c. Paucis post die-
 bus Fenelonus librum suum latine red-
 ditum unacum hac explicatione at-
 que Ascetarum sententiis ad Pontifi-
 cem transmisit, cunctaque ejus judi-
 cio subjecit.

Sæc. XVII.
 A. C. 1699.

§. LXX.

*Cameracensis Archiepiscopi liber exami-
 natus, damnatusque.*

Non deerant, qui Bossuetum, præ-
 valente animi aversione, in sua
 censura limites moderationis, exacti-
 que judicii excessisse, eumque ob im-
 modicum Fenelonianam charitatis pu-
 ritatem deprimendi æstum in opposi-
 tum defectum impegisse, ac nimium
 spem erexisse arguerent: hoc vitium
 Carnotensis Episcopus Bossueto palam
 exprobravit, rogavitque, ut cautius
 mitiusque ageret: quapropter Bossue-
 tus pro sua, qua excellebat, animi
 docilitate multum postea de sua remi-
 sit sententia, quo prius amorem Dei
 super omnia sine respectu ad proprium
 commodum vel metum esse possibilem,
 negare videbatur: igitur ex Feneloni
 libro præcipue duodecim illas dunta-
 xat extraxit propositiones, in quibus
 Authorem stabilire putabat habitualem,
 ac continuo permanentem amoris puri
 statum,

*Argentre
 Coll. Jud.
 t. 3. p. 402.
 Collect. Con-
 cil. Hard.*

Sæc. XVII. statum, qui spem ceterasque virtutes
A. C. 1699. excluderet: Has autem assertiones per
 plures Sorbonæ Doctores censura per-
 stringi curavit; non paucis tamen ejus-
 modi censuram extorquendi modum
 culpantibus, ipse eam suppressere ad-
 laborabat: Rex vero Cardinalem Bul-
 lionium incitari jussit, ut maturato
 Romæ judicio hæc caussa ad sedandos
 motus in Galliis inde ortos brevi ter-
 minaretur: nihilominus ob rei gravi-
 tatem, tantique Præfulis auctoritatem
 hæc discussio Romæ octodecim tenuit
 Menses; quamvis enim Pontifex con-
 festim quosdam nominasset Consultores,
 qui in Cubiculo Magistri S. Palatii rem
 mature examinarent, eorum tamen
 sententiis in diversum abeuntibus post
 habitas duodecim consultationes nihil
 decisum erat: nec magis expeditus
 erat conatus Congregationis Cardina-
 lium, qui Pontificis jussu in Conventu
 S. Mariæ supra Minervam congregati
 viginti & unam Sessiones re indecisa
 habuere: tandem his subrogata Con-
 gregatio post quinquaginta duas con-
 sultationes non modo de propositioni-
 bus proscribendis, sed etiam de cen-
 surarum modo convenere: Horum ju-
 dicio rursus recognito, summus Ponti-
 fex die duodecima Martii hoc anno se-
 quens decretum edidit:

„Cum

„Cum alias ad Apostolatus nostri
 „notitiam pervenerit in lucem prodiisse
 „librum quemdam Gallico idiomate
 „editum, cui titulus: *Explicatio Regu-*
 „*larum ex sanctis Patribus de vita Interiore*
 „*per Franciscum de Salignac Fenelon Came-*
 „*racensem Archiepiscopum &c.* ingens vero
 „subinde de non sana Libri hujusmodi
 „Doctrina excitatus in Galliis rumor
 „adeo percrebuerit, ut opportunam Pa-
 „storalis vigilantiae nostrae opem efflagi-
 „taverit; Nos eundem Librum nonnul-
 „lis ex Venerabilibus Fratribus nostris
 „S. R. E. Cardinalibus, aliisque in S.
 „Theologia Magistris, mature, ut rei
 „gravitas postulare videbatur, exami-
 „nandum commisimus. Porro hi man-
 „datis nostris obsequentes, postquam
 „in quamplurimis Congregationibus
 „varias propositiones ex eodem Libro
 „excerptas, diuturno accuratoque exa-
 „mine discusserant, quid super earum
 „singulis sibi videretur, tam voce,
 „quam scripto nobis exposuerunt. Au-
 „ditis igitur in pluribus itidem coram
 „nobis desuper actis Congregationibus
 „memoratorum Cardinalium, & in
 „Sacra Theologia Magistrorum Senten-
 „tiis, Dominici Gregis Nobis ab æterno
 „Pastore crediti periculis, quantum
 „Nobis ex Alto conceditur, occurrere
 „cupientes, motu proprio, ac ex certa
 „scien-

Sæc. XVII.
 A. C. 1699.

Hist. Eccles. Tom. LXVI.

li „scien-

Sæc. XVII „scientia, & matura deliberatione No- „
 A. C. 1699 „stris, deque Apostolicæ Potestatis „
 „plenitudine, Librum prædictum ubi- „
 „cunque, & quocunque alio idiomate, „
 „seu quavis editione aut versione huc- „
 „usque impressum, aut impofterum „
 „imprimendum, quippe ex cujus le- „
 „ctione & usu fideles sensim in errores „
 „ab Ecclesia Catholica jam damnatos „
 „induci possent, ac insuper tanquam „
 „continentem propositiones, sive in „
 „obvio earum verborum sensu, sive at- „
 „tenta sententiarum connexionem, teme- „
 „rarias, scandalosas, male sonantes, „
 „piarum aurium offensivas, in praxi „
 „perniciosas, ac etiam erroneas re- „
 „spective, tenore præsentium damna- „
 „mus, & reprobamus, ipsiusque Libri „
 „impressionem, descriptionem, lectio- „
 „nem, retentionem & usum omnibus „
 „& singulis Christi fidelibus etiam spe- „
 „cifica, & individua mentione, & ex- „
 „pressionem dignis, sub pœna Excommu- „
 „nicationis per contrafacientes ipso „
 „facto absque alia declaratione incur- „
 „renda, interdiciamus, & prohibemus: „
 „Volentes, & Apostolica Auctoritate „
 „mandantes, ut quicumque supradictum „
 „Librum penes se habuerint, illum „
 „statim, atque præsentem literæ eis „
 „innotuerint, locorum ordinariis, vel „
 „hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tra- „
 „dere,

Sæc. XVII.
A. C. 1699.

„dere, ac consignare omnino tenean-
„tur. In contrarium facientibus non
„obstantibus quibuscunque. Cæterum
„Propositiones in dicto Libro contentæ,
„quas Apostolici censura iudicii, sicut
„præmittitur, configendas duximus,
„ex Gallico idiomate in Latinum versæ,
„sunt tenoris, qui sequitur, videlicet. „

I. „Datur habitualis status amoris
„Dei, qui est charitas pura, & sine ulla
„admixture motivi proprii interesse.
„Neque timor pœnarum, neque desi-
„derium remunerationum habent am-
„plius in eo partem. Non amatur am-
„plius Deus propter meritum, neque
„propter perfectionem, neque propter
„felicitatem in eo amando inveniendam.

II. „In statu vitæ contemplativæ,
„seu unitivæ amittitur omne motivum
„interessatum timoris & spei.

III. „Id, quod est essentielle in dire-
„ctione animæ, est, non aliud facere,
„quam sequi pededentim gratiam cum
„infinita patientia, præcautione, &
„subtilitate. Oportet se intra hos li-
„mites continere, ut sinatur Deus a-
„gere; & nunquam ad purum amorem
„ducere, nisi quando Deus per unctio-
„nem interiorem incepit aperire cor
„huic verbo, quod adeo durum est
„animabus adhuc sibimet affixis, &
„adeo

Sæc. XVII. „adeo potest illas scandalizare, aut in
A. C. 1699. „perturbationem conjicere.

IV. „In statu sanctæ indifferentiæ
 „Anima non habet amplius desideria
 „voluntaria & deliberata propter suum
 „interesse, exceptis iis occasionibus,
 „in quibus toti suæ gratiæ fideliter non
 „cooperatur.

V. „In eodem statu sanctæ indiffe-
 „rentiæ nihil nobis, omnia Deo volu-
 „mus. Nihil volumus, ut simus per-
 „fecti, & beati propter interesse pro-
 „prium, sed omnem perfectionem, ac
 „beatitudinem volumus, in quantum
 „Deo placet efficere, ut velimus res
 „istas impressione suæ gratiæ.

VI. „In hoc sanctæ indifferentiæ statu
 „nolumus amplius salutem, ut salutem
 „propriam, ut liberationem æternam,
 „ut mercedem nostrorum meritorum,
 „ut nostrum interesse omnium maxi-
 „mum; sed eam volumus voluntate
 „plena, ut gloriam & beneplacitum
 „Dei, utrem, quam ipse vult, & quam
 „nos vult velle propter ipsum.

VII. „Derelictio non est, nisi abne-
 „gatio, seu sui ipsius renuntiatio, quam
 „Jesus Christus a nobis in Evangelio
 „requirit, postquam extrema omnia
 „reliquerimus. Ista nostri ipsorum ab-
 „negatio non est, nisi quoad interesse
 „proprium . . . Extremæ probationes,
 „in

in quibus hæc abnegatio, seu sui
 ipsius derelictio exerceri debet, sunt
 tentationes, quibus Deus æmulator
 vult purgare amorem, nullum ei
 ostendendo per fugium, neque ullam
 spem quoad suum interesse proprium,
 etiam æternum.

Sæc. XVII.
 A. C. 1699.

VIII. „Omnia Sacrificia, quæ fieri
 solent ab Animabus quam maxime
 desinteressatis circa earum æternam
 beatitudinem, sunt Conditionalia . . . .
 Sed hoc Sacrificium potest esse abso-
 lutum in statu ordinario. In uno ex-
 tremarum probationum casu hoc Sa-
 crificium fit aliquo modo absolutum.

IX. „In extremis probationibus pot-
 est animæ invincibiliter persuasum esse
 persuasione reflexa, & quæ non est
 intimus Conscientiæ fundus, se juste
 reprobata esse a Deo.

X. „Tunc anima divisa a seipsa ex-
 pirat cum Christo in Cruce dicens:
Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti
me? In hac involuntaria impressione
 desperationis conficit sacrificium ab-
 solutum sui interesse proprii quoad æ-
 ternitatem.

XI. „In hoc statu anima amittit om-
 nem spem sui proprii interesse, sed
 nunquam amittit in parte superiori, id
 est in suis actibus directis & intimis

Sæc. XVII „spem perfectam, quæ est desiderium
 A. C. 1699 „desinteressatum promissionum.

XII. „Director tunc potest huic ani-
 „mæ permittere, ut simpliciter ac-
 „quiescat jacturæ sui proprii interesse,
 „& justæ condemnationi, quam sibi a
 „Deo indictam credit. „

XIII. „Inferior Christi pars in Cruce
 „non communicavit superiori suas in-
 „voluntarias perturbationes. „

XIV. „In extremis probationibus pro
 „purificatione amoris fit quædam sepa-
 „ratio partis superioris animæ ab infe-
 „riori . . . In ista separatione actus
 „partis inferioris manant ex omnino
 „cæca & involuntaria perturbatione;
 „nam totum, quod est voluntarium,
 „& intellectuale, est partis Superioris.

XV. „Meditatio constat discursivis
 „actibus, qui a se invicem facile di-
 „stinguuntur . . . . Ista compositio
 „actuum discursivorum, & reflexorum
 „est propria exercitio amoris interessati.

XVI. „Datur Status contemplationis
 „adeo sublimis, adeoque perfectæ, ut
 „fiat habitualis, ita, ut quoties anima
 „actu orat, sua Oratio sit contempla-
 „tiva, non discursiva. Tunc non am-
 „plius indiget redire ad meditationem,
 „ejusque actus methodicos. „

XVII. „Animæ contemplativæ pri-
 „vantur intuitu distincto, sensibili, &
 „re-

„reflexo Jesu Christi duobus tempori- Sæc. XVII.
 „bus diversis . . . Primo in fervore na- A. C. 1699.
 „scente earum contemplationis . . .

„Secundo, anima amittit intuitum Jesu
 „Christi in extremis probationibus.

XVIII. „In statu passivo exercentur
 „omnes virtutes distinctæ, non cogi-
 „tando, quod sint virtutes, In quoli-
 „bet momento aliud non cogitatur,
 „quam facere id, quod Deus vult, &
 „amor Zelotypus simul efficit, ne quis
 „amplius sibi virtutem velit, nec un-
 „quam sit adeo virtute præditus, quam
 „cum virtuti amplius affixus non est.

XIX. „Potest dici in hoc sensu, quod
 „anima passiva, & desinteressata, nec
 „ipsum amorem vult amplius, quate-
 „nus est sua perfectio, & sua felicitas,
 „sed solum, quatenus est id, quod Deus
 „a nobis vult.,

XX. „In confitendo debent animæ
 „transformatæ sua peccata detestari,
 „& condemnare se, & desiderare re-
 „missionem suorum peccatorum, non
 „ut propriam purificationem & libera-
 „tionem, sed ut rem, quam Deus vult,
 „& vult nos velle propter suam gloriam.

XXI. „Sancti Martyres excluderunt
 „a statu animarum transformatarum
 „exercitationes virtutum.

XXII. „Quamvis hæc Doctrina (de
 „puro amore) esset pura & simplex per-

Sæc. XVII. „fectio Evangelica in universa tradi-
A. C. 1699. „tione designata, antiqui Pastores non
 „proponebant passim multitudini iusto-
 „rum, nisi exercitia amoris interessati
 „eorum gratiæ proportionata.

XXIII. „Purus amor ipse solus con-
 „stituit totam vitam interiorem, &
 „tunc evadit unicum principium, &
 „unicum motivum omnium actuum,
 „qui deliberati, & meritorii sunt. „

„Non intendimus tamen per ex-
 „pressam propositionum hujusmodi re-
 „probationem alia in eodem Libro con-
 „tenta ullatenus approbare. Ut autem
 „eædem præsentis literæ omnibus fa-
 „cilis innotescant, nec quisquam il-
 „larum ignorantiam valeat allegare,
 „volumus pariter, & Authoritate præ-
 „fata decernimus, ut illæ ad valvas
 „Basilicæ Principis Apostolorum, ac
 „Cancellariæ Apostolicæ, necnon Cu-
 „rariæ Generalis in Monte Citorio, & in
 „acie campi floræ de urbe, per aliquem
 „ex Cursoribus nostris, ut moris est,
 „publicantem, illarumque exempla ibi-
 „dem affixa relinquantur, ita, ut sic
 „publicatæ, omnes & singulos, quos
 „concernunt, perinde afficiant, ac si
 „unicuique illorum personaliter notifi-
 „catæ, & intimatæ fuissent; utque ipsa-
 „rum præsentium literarum transum-
 „ptis, seu exemplis etiam impressis,
 „manu

„manu alicujus Notarii publici subscri-
 „ptis, & Sigillo personæ in Ecclesia-
 „stica dignitate constitutæ munitis, Sæc. XVII.
A. C. 1699.
 „eadem prorsus fides, tam in iudicio,
 „quam extra illud, ubique locorum
 „habeatur, quæ ipsis præsentibus ha-
 „beretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Quamprimum Fenelonus has pro-
 positiones Romæ damnatas comper-
 erat, mox literis ad Papam datis hoc
 unicum efflagitabat, quatenus Papa
 dignaretur præcise determinare errores
 & sensum, quem in dogmatibus dam-
 natis censura notasset, ut ejus subscri-
 ptio sit absoluta, seu absque omni re-
 strictione: Insuper ut a suo Clero offen-
 sionem tolleret, in Congregatione Pro-
 vinciaæ Cameracensis declarabat, *quod*
fateri nequeat, contra conscientiaæ suæ te-
stimonium, credidisse unquam aliquem ex
erroribus sibi imputatis, id solum se pu-
tasse, quod liber cum correctorio a se ap-
posito errorem nec significare posset, nec
fovere, se tamen suo renuntiare Judicio,
ut Sanctissimi Domini Papæ Judicio se
conformaret.

§. LXXI.

Hoc Innocentii Papæ diploma jussu
Regis in Galliis ubique receptum.